

عنوان مقاله:

بهره گیری از انرژیهای نودر معماری ساختمانهای مسکونی

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

پریا گل بهار - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد جلفا

شهریار شقاقی - استادیار و عضو هیئت علمی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به افزایش بی رویه انرژی های تجدید ناپذیر و کاستی ها و معضلاتی که در زمینه حفظ و استفاده بهینه از انرژی با آن مواجه هستیم و همچنین توجه به بهینه سازی فضاهای معماری و تغییر نیازهای عملکردی باید به دنبال تعریف نوینی از معماری با عنوان معماری پایدار باشیم. با توجه به اینکه ساختمان های مسکونی جزو بالاترین مصرف کنندگان انرژی های تجدیدناپذیر به شمار می آیند بهینه سازی مصرف با توجه به اصول معماری پایدار مورد توجه قرار می گیرد. راه حل رسیدن به یک معماری پایدار این است که باید رابطه تنگاتنگی بین عناصر ساختمانی و نوع طراحی معماری ساختمان ها با بهره گیری از انرژی های پاک محیط زیست و صرفه جویی در مصرف منابع وجود داشته باشد. هدف از معماری پایدار استفاده از انرژی های تجدیدپذیر نظیر انرژی خورشیدی، بادی، زمین گرمایی، هیدروژن و طراحی بام های سبز و... به جای انرژی های حاصل از سوخت های فسیلی، توسعه محیط طبیعی و حذف یا کاهش مصرف مواد سمی و آسیب رسان بر طبیعت در صنعت ساختمان سازی می باشد. هدف از این پژوهش معرفی انرژی های تجدیدپذیر و کاربرد آن ها در طراحی معماری در جهت کاهش مصرف انرژی های تجدیدناپذیر می باشد

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، انرژیهای پاک، انرژیهای تجدید پذیر، انرژیهای تجدید ناپذیر، معماری سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346187>

